

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 15.09.1971, sp. zn. 2 Cz 44/71, ECLI:CZ:NS:1971:2.CZ.44.1971.1

Číslo: 4/1972

Právní věta: Vyživovací povinnost rodičů k dítěti, které uzavřelo manželstvo, trvá jako podporná ve vztahu k vzájemné vyživovací povinnosti manželů. Rodičia plnia vyživovací povinnosť k svojmu dieťaťu len vtedy, ak ju manžel nie je schopný plniť vôbec, alebo nie v plnej miere.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 15.09.1971

Spisová značka: 2 Cz 44/71

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Výživa jiných osob, Výživné, Výživné dítěte

Předpisy: 94/1963 Sb. § 85

§ 120

§ 91

§ 96 99/1963 Sb. § 6

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Navrhovateľ sa proti odporkyni, ktorá je jeho dcérou, domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti, určenej mu súdnym rozhodnutím z roku 1965 v sume 350 Kčs mesačne. Svoj návrh odôvodnil tým, že medzičasom sa jeho dcéra vydala a jej manžel je povinný postarať sa o jej výživu.

Odporkyňa uviedla, že s J. K. uzavrela manželstvo l. 2.1969 a že obidvaja študujú v druhom ročníku Pedagogickej fakulty.

Okresný súd Bratislava-vidiek vyživovací povinnosť navrhovateľa k odporkyni zrušil od 1. 2. 1969. Pri zrušení vyživovacej povinnosti súd prvého stupňa vychádzal z názoru, že uzavretím manželstva sa končí vyživovacia povinnosť rodičov k deťom.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že týmto rozsudkom bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Nárok na výživu je vždy odvodený zo vzťahu medzi členmi rodinného kolektívu, ktorý je z hľadiska

práva na výživu a povinnosti k výžive vzťahom určujúcim. V danom prípade ide vzťah medzi manželmi, z ktorého im vyplýva vzájomná vyživovacia povinnosť, preto navrhovateľka má nárok na výživu predovšetkým voči manželovi. Ak manžel so zreteľom na svoje schopnosti a možnosti nemôže manželke zaistiť výživu, má táto naďalej nárok na výživné voči svojim rodičom. V takomto prípade trvá vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu ako podporná vo vzťahu k vzájomnej vyživovacej povinnosti manželov. To znamená, že podľa zákona má vyživovaciu povinnosť predovšetkým manžel a rodičia prispievajú na výživu svojho dieťaťa len vtedy, ak ju manžel nemôže plniť vôbec, alebo nie v plnej miere, vzhľadom na svoje obmedzené schopnosti a možnosti. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom tu pretrváva subsidiárne.

Súd prvého stupňa vychádzajúc z nesprávneho právneho názoru, že uzavretím manželstva bez ďalšieho zaniká vyživovacia povinnosť k vydatým (ženatým) deťom, nevykonal skutkové zistenie o majetku a príjmoch odporkyne a jej manžela. Predovšetkým súd nezistil, či manžel odporkyne je schopný zabezpečiť jej výživu; ani nezistil, či je naň výživou odkázaná. Púhym konštatovaním v odôvodnení rozsudku, že podľa ustanovenia § 91 ods. 1 Zák. o rod. manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, súd prvého stupňa neriešil základnú otázku v prejednávanej veci, či uzavretím manželstva je o výživu odporkyne skutočne postarané. Súd nezistoval dostatočne ani odôvodnenosť potrieb oprávnenej, najmä z hľadiska spôsobu a podmienok jej prípravy na budúce povolanie (napr. či riadne študuje a skladá skúšky v stanovených termínoch).

Tým, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho názoru a preto nezistil náležité skutkový stav, porušil zákon v ustanoveniach § 6 a § 120 ods. 1 O. s. p., § 85 ods. 1, § 91 ods.1 a § 96 ods.1 Zák. o rod.